

Sygnatura akt III AUz 249/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Jolanta Cierpień

Sędziowie: **SSA Marek Borkiewicz**

SSA Marta Sawińska (spr.)

Protokolant: **insp.ds.biurowości Krystyna Kałużna**

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2015 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy (...) Szkoły (...) z siedzibą w P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

przy udziale zainteresowanej M. K.

o podstawę wymiaru składek

na skutek zażalenia (...) Szkoły (...) z siedzibą w P.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 25 maja 2015 r. sygn. Akt VII U 4927/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Marta Sawińska SSA Jolanta Cierpień SSA Marek Borkiewicz

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 maja 2015 r., wydanym w sprawie o sygn. VII U 4927/14 z odwołania (...) Szkoły (...) z siedzibą w P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. z dnia 12 września 2014 r., nr (...), przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. o podstawę wymiaru składek, Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział VII Ubezpieczeń Społecznych umorzył postępowanie (pkt 1), zasądził od odwołującej (...) Szkoły (...) z siedzibą w P. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. kwotę 60,00 z tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt 2) oraz oddalił wniosek odwołującej (...) Szkoły (...) z siedzibą w P. o zwrot kosztów w postępowaniu zażaleniowym (pkt 3).

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła odwołująca (...) Szkoła (...) z siedzibą w P., zaskarżając je w części dotyczącej przyznania kosztów zastępstwa procesowego i wskazując, iż Sąd Okręgowy nie uwzględnił w zakresie kosztów zastępstwa procesowego postanowienia Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 10 lutego 2015 r. i nie orzekł o kosztach postępowania incydentalnego – zażaleniowego.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia w części dotyczącej przyznania kosztów zastępstwa procesowego ze względu na nieuwzględnienie przez Sąd Okręgowy treści postanowienia Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 10 lutego 2015 r. oraz zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego kosztów postępowania odwoławczego i kosztów zastępstwa radcy prawnego w postępowaniu odwoławczym według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie odwołującej okazało się bezzasadne.

Wskazać należy, iż pismem z dnia 13 maja 2015 r. odwołująca (...) Szkoła (...)z siedzibą w P. cofnęła odwołanie wniesione w niniejszej sprawie, z uwagi na co zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c., stosowanym do spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych na podstawie art. 13 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy umorzył postępowanie (pkt 1), jednocześnie orzekając o kosztach postępowania w zaskarżonym punkcie 2 i 3 postanowienia w ten sposób, że zasądził od odwołującej (...) Szkoły (...)z siedzibą w P. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. kwotę 60,00 z tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz oddalił wniosek odwołującej (...) Szkoły (...)z siedzibą w P. o zwrot kosztów w postępowaniu zażaleniowym.

Powyższe orzeczenie o kosztach jest prawidłowe.

Wskazać należy bowiem, iż naczelną zasadą w zakresie kosztów procesu, przyjętą przez kodeks postępowania cywilnego w art. 98 § 1 k.p.c., jest zasada odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić stronie przeciwnej poniesione przez nią koszty procesu. Zgodnie z powyższą zasadą strona wygrywająca proces ma zatem prawo żądać zwrotu całości kosztów procesu, a więc także kosztów postępowania incydentalnego, chociażby w postępowaniu tym strona ta uległa przeciwnikowi (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 1966 r., sygn. I PZ 66/66, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 1970 r., sygn. I CR 159/73 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2011 r., sygn. I CZ 67/1). Obowiązek zwrotu kosztów procesu zależy bowiem na mocy art. 98 § 1 k.p.c. od ostatecznego wyniku sprawy, a nie od rezultatu postępowania w poszczególnych instancjach, czy też w postępowaniach incydentalnych. Dokonanie oceny, czy i w jakim stopniu strona sprawę przegrała lub wygrała, wymaga więc porównania roszczeń dochodzonych z ostatecznie uwzględnionymi, a nie porównania wyniku postępowania w poszczególnych instancjach (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 sierpnia 1965 r., sygn. I CZ 80/65 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 1971 r., sygn. I CZ 103/71). Jednocześnie zauważyć należy, iż o tym, czy strona przegrała sprawę, decydują kryteria obiektywne. Bez znaczenia jest zatem to, czy o negatywnym dla strony wyniku sprawy przesądziły przesłanki formalne lub merytoryczne albo też wina w prowadzeniu procesu (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 października 1967 r., sygn. I CZ 81/67).

Skoro zatem w rozpoznawanej sprawie postępowanie zostało umorzone na skutek cofnięcia odwołania przez odwołującą (...) Szkołę (...)z siedzibą w P. z uwagi na „ponowne, szczegółowe przeanalizowanie zgromadzonej w niniejszej sprawie dokumentacji”, to niewątpliwie odwołującą należy uznać za stronę przegrywającą spór, zaś organ rentowy, który wydał zaskarżoną decyzję – Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., za stronę spór wygrywającą. Zgodnie zatem z przywołaną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu odwołująca (...) Szkoła (...) z siedzibą w P. winna zwrócić wygrywającemu organowi rentowemu całość kosztów procesu, w tym koszty postępowania incydentalnego, chociażby w postępowaniu tym organ rentowy uległ odwołującej – a więc także koszty postępowania zażaleniowego wywołanego zażaleniem odwołującej na zarządzenie Sądu Okręgowego z dnia 12 stycznia 2015 r. o zwrocie odwołania, uwzględnionego następnie przez Sąd Apelacyjny w Poznaniu postanowieniem z dnia 10 lutego 2015 r. (sygn. III AUz 49/15). W postanowieniu tym, stosownie do treści art. 108 § 2 k.p.c. w zw. z art. art. 397 § 2 k.p.c., która koresponduje z wynikającą z art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu (tj. za ostateczny wynik sprawy), Sąd Apelacyjny pozostawił rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego sądowi I instancji. Z uwagi na powyższe, zwrot kosztów przedmiotowego postępowania zażaleniowego należy się wygrywającemu spór organowi rentowemu (a nie przegrywającej spór odwołującej, chociaż wygrała ona to postępowanie incydentalne).

Jednakże z uwagi na fakt, iż organ rentowy nie złożył wymaganego wniosku o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów powyższego postępowania zażaleniowego, brak było podstaw do zasądzenia na jego rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za to postępowanie incydentalne w zaskarżonym postanowieniu, będącym postępowaniem kończącym sprawę. W konsekwencji organowi rentowemu należny był jedynie zwrot kosztów zastępstwa procesowego przed sądem I instancji, które zgodnie z § 11 ust. 2 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490 tj. ze zm.) wynosiły 60,00 zł. Zatem zarzut nieuwzględnienia przez Sąd Okręgowy treści postanowienia Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 30 marca 2015 r. jest chybiony.

Reasumując, w ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy w zaskarżonym w punkcie 2 i 3 postanowieniem słusznie zasądził od odwołującej (...) Szkoły (...) z siedzibą w P. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. kwotę 60,00 z tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt 2) oraz oddalił wniosek odwołującej (...) Szkoły (...) z siedzibą w P. o zwrot kosztów w postępowaniu zażaleniowym (pkt 3).

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oraz powołanych wyżej przepisów wniesione zażalenie należało uznać za bezzasadne i oddalić, o czym, Sąd Apelacyjny orzekł w sentencji postanowienia.

SSA Marta Sawińska SSA Jolanta Cierpień SSA Marek Borkiewicz